

fig i Besiddelse af dem, for at de ikke skulle misbruges. Det har ogsaa den stærkste Analogie, med hvad der er skeet ved lignende Leiligheder; jeg taler ikke saameget om, hvad der skeete i Jylland for nogle Aar siden, hvilket strakte sig endogsaa til Redskaber, man ulovligt var i Besiddelse af; men, da det i 1773 blev forbudt at brænde Brændeviin paa Landet, som forhen var tilladt, blev det paa den ene Side befalet, at Brænderiredskaberne skulde afgives; og paa den anden Side blev der derefter tilfagt Betaling; jeg troer ikke just, at de Bestemmelser, som den Tid bleve truffene, i alle Henseender vare de billigste; men disse Bestemmelser vilde med fornøden Lempling uden Tvivl være at anbefale for Bornholm, baade for at vise Billighed imod Beboerne og for at sikke Staten.

Ordføreren: Udvalget vil tillade sig at tage denne § under nærmere Overveelse og formodentlig til tredje Behandling fremkomme med en lille Ændring i den anden Passus, saaledes at man ogsaa kan faae dette ene Tilfælde, som er uomtalt i Paragraphen, underkastet en lovbestemt Mulct.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget: At Ordene i 2det Stykke:

„Eiendom, hvortil Brænderiet hører“ forandres til:

„Samling af Bygninger, hvoraf Brænderiet udgjør en Deel.“ vedtoges med 26 Stemmer imod 9.

2) Lovforslagets § 20 med den vedtagne Forandring:

Foresindes i Brænderi Local et utilladt Redskaber af det i § 19 ommeldte eller andet Slags, tjenlige til deri at foretage Mæskning, men det ikke kan bevise, at disse have været brugte dertil, bødes herfor fra 5 til 20 Rbd.

Foresindes i den Samling af Bygninger, hvoraf Brænderiet udgjør en Deel, men uden for Brænderi Local et, Brændeviins eller Destilleerkedler, Hat, Piber eller Dæffel, Svaletonder, Mæsketar, Mæskebeholdere, Svalebatter, Formæsketar, Gjør-

kar eller deslige for Brændeviinsbrændingen særegne Redskaber, som ikke ere behørigt paaviste for Brænderiopsynet efter § 9, men det ikke kan bevise, at disse have været benyttede til Afgiftsbesvigelse, bødes herfor, foruden at Redskaberne confiskeres, første Gang fra 20 til 100 Rbd., anden Gang og fremdeles fra 50—500 Rbd.

vedtoges med 33 Stemmer imod 1.

Man gif derpaa over til § 21, hvortil intet Ændringsforslag var stillet.

Solst: Forsaavidt § 21 bestemmer, at naar Brændeviinsbrænderen overbevises om, at have begaaet nogen af de heri omhandlede Lovovertrædelser, isalder han ikke alene en betydelig Mulct, men forbryder anden Gang Netten til at brænde Brændeviin for bestandigt, saa vilde disse Bestemmelser vel egentligt ikke kunne anvendes paa nogen Anden end den, der brænder Brændeviin for egen Regning, uden Hensyn til, om han er Forpagter eller Eier. Jeg troer imidlertid at burde foranledige en Udtalelse herom af det ærede Udvalg; thi for det Tilfælde, at Loven i det praktiske Liv skulde kunne fortolkes paa anden Maade, maatte Folgen deraf blive, at ingen Brænderieier kunde bortforpagte sit Værk, da han derved aldeles lagde det i Forpagterens Haand, om Bevillingen skulde forbrydes eller ikke; og Anlæggelsen af et Værk af nogenlunde betydeligt Omfang koster en høist betydelig Summa, saa at Spørgsmaalet i saa Henseende paa ingen Maade er saa ganske uvæsentligt.

Ordføreren: Jeg skulde dog formene, at det ikke vilde være saa let for en Forpagter af et stort Brænderi at kunne komme til at begaae den Forbrydelse, hvortil her sigtes, at mæske i ustemplede Kar eller brænde af ustemplet Kjedel; og, dersom Eieren skulde være udsat for nogen Risiko i saa Henseende, maatte det vel staae ham aabent i Forpagtningscontracten at sikke sig i alle paakommende Tilfælde ved at lade stipulere, at Brænderiforpagteren i saa Tilfælde havde at betale et Erstatningsbeløb, der kunde holde ham sikket.

Solst: Jeg maa dog her gjøre opmærksom paa, at efter denne Fortolkning vil det blive aldeles umuligt at erholde nogen Forpagter. Det vil allerede være meget vanskeligt at faae